

Врѣме за много мисленіе не оставаше, нито можях да избѣгам из вратитѣ. Приятелитѣ, за да избавѣт и свадбаритѣ от смущение и мене от бела, бързом зеха една рогоска, увиха ме в' нея и ме затуриха на страна в' един кѣт. Сейменитѣ додоха, търсиха ме на врѣд, неможаха да ме намѣрѣт и си отидоха. Тогава приятелитѣ ме отведоха в' друга кѣща, прѣз нощ'та ми намѣриха кон' който ми докараха сутрин'та още в' мрак на опрѣдѣлено мѣсто на край град'а, гдѣто дойде да ме испрати сам лично Златан, който ми донесе и един чифт нови обувки да се обущ. По тоя начин аз избѣгах из Плѣвен и се опѣтих за Търново.

В' Търново в' скоро врѣме наредих домашнитѣ си работи и като сѣ не ми излизаше из ум мисльта да идж да се учж, рѣших да идж в' Елена, гдѣто бѣше се настанил нов един учител, Н. Михайловски, свѣршил университет в' Москва, който бѣше се разчул из Търново и беше привлѣкъл при себе си доста ученици. В' Елена занесох с' мене си еднички рѣкописен труд — "Огледалото" — случайно избавен от водитѣ на Дунав, понеже сѣм го бил турил в' джоб'а си. Тая сатира против грѣцкитѣ владици един ден' прочетох на нѣкои от другаритѣ си и скоро всички се изредиха да я чуѣт. Един от тия мои другари, на име Павел, който от послѣ се нарѣче Грамадов, заедно с' покойний Др Бонев, ми открадиха рѣкопис'а. Това бѣше около виноберма, и понеже по това врѣме распушаха ученицитѣ, Павел и Бонев заминяха за Търново и отнесоха рѣкопис'а ми, който чели на много свои другари и приятели. В' пѣтя си към Търново, като минжли прѣз Капинский Мѣнастир', тѣ го чели и на Игмена Паисий, из Церова-Кория, което обстоятелство от послѣ узнах. За това мое стихотворение, новост в' него врѣме, с' което усмивах и духовито подигравах грѣцкитѣ въобще владици, се разчу не само в' Търново, а и в' околнос'та. Неофит, с' когото имах толкова спречквания и разпавии в' начало на учителското си поприще, пак бѣше се завърнѣл като Митрополит в' Търново и чува за славата на "Огледалото". Това го накарва изново да почне да ме прѣслѣдва. Въ него врѣме ставаше въпрос за овладичванието на Илариона Макриополски. Неофит се воспользува от това обстоятелство да убѣди братята на Илариона, които бѣха вѣстелни хора в' Елена, да ме прогонѣт из тоя градец. Н. Михайловски, който се отнасяше